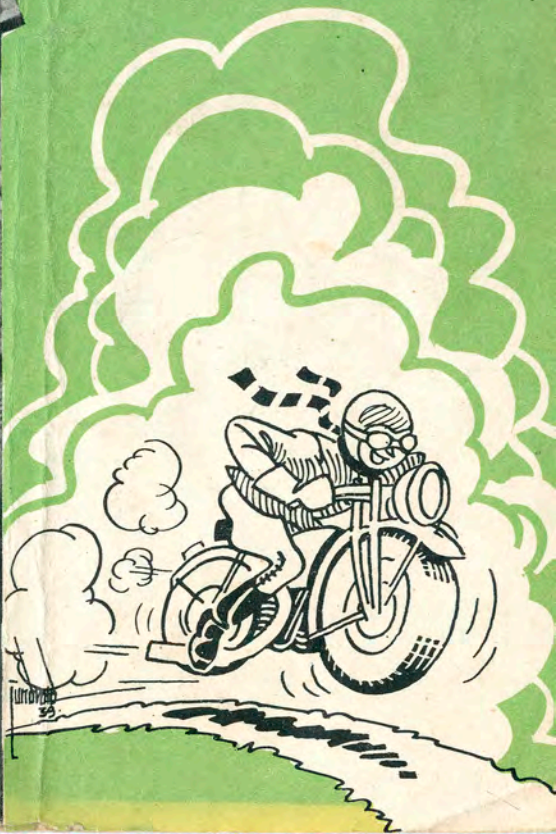

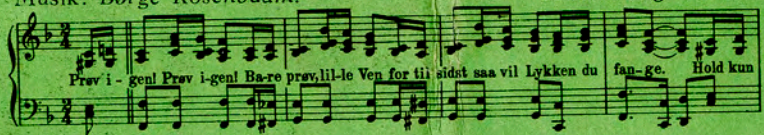
DE TRE MAASKE FIRE -

PRØV IGEN

Musik: *Børge Rosenbaum.*

Tekst: *Børge Müller.*

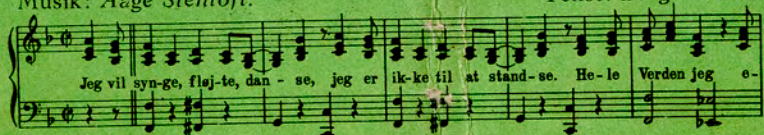

Prøv igen. Prøv igen.
Bare prøv, lille Ven,
før til sidst saa vil Lykken du fange.
Hold kun ud! Bliv kun ved
og spring op og fald ned
paa, om det sku' slaa fejl et Par Gange.
Hvis du tror, du har vundet en skønne Da',
og der pludselig all'vel er vinket af —
saa lad vær' og gaa hen
og gi op, lille Ven;
prøv igen, prøv igen,
ja, prøv igen.

YUPDADA

Musik: *Aage Stentoft.*

Tekst: *Børge Müller.*

Jeg vil synge, fløjte, danse,
jeg er ikke til at standse.
Hele Verden jeg erobre ska',
det gør jeg med et *Yupdada!*
Hver en lille Sky forsvinder,
man bli'r Ven med sine Fjender,
hvis man alting med et Smil kan ta'
og saa et lille *Yupdada.*
Hvorfor skal man ærgre sig grim og graa,
selvom det regner en Da';
ovenover Skyerne er Himlen blaa,
staar man paa Tæer, kan man se det herfra.
Jeg vil synge, fløjte danse,
jeg er ikke til at standse.
Hele Verden jeg erobre ska',
det gør jeg med et *Yupdada!*

PRØV IGEN

Musik: *Børge Rosenbaum*

Tekst: *Børge Müller*

YUPDADA

Musik: *Aage Stentoft*

Tekst: *Børge Müller*

faas i Klaverudgave til Kr.
2.00 hos enhver Musik-
handler.

A/S Musikforlaget ASA

Eneforhandling:

JAC. BOESENS

MUSIKFORLAG A/S

Frederiksberggade 11

Telef. C. 2960 - København K

de tre maaske fire

Film-Farce af

ALICE O'FREDERICKS
og **LAU jun.**

Usandsynligt frit efter Dumas

Manuskript i Samarbejde med
BØRGE MÜLLER

Musik: **BØRGE ROSENBAUM**
AAGE STENTOFT

Sangtekst: **BØRGE MÜLLER**

Orkester: **ERIK TUXEN**

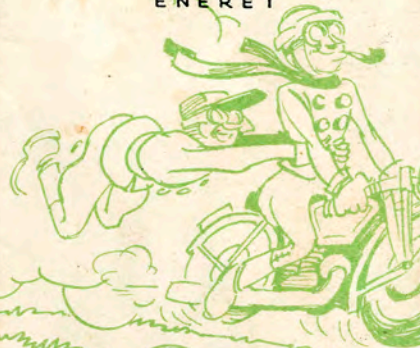
Fotografi: **Karl Andersson**

Tone: **Poul Bang**

Kopi: **Johan Ankerstjerne**

PERSONERNE:

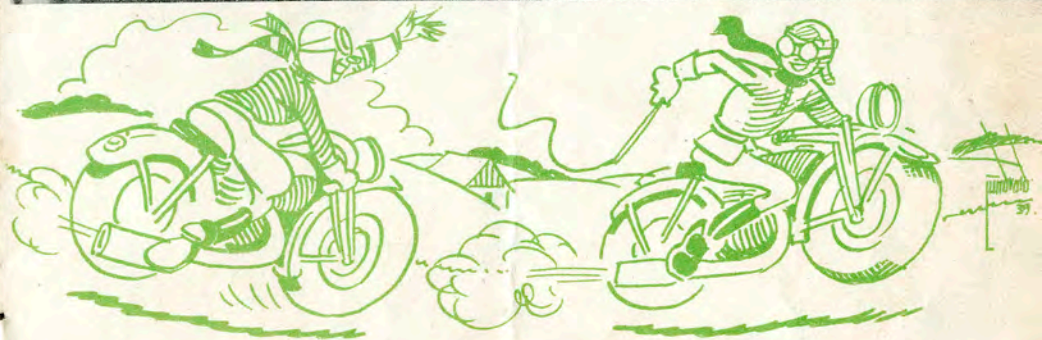
De fire Kontorister	{ Børge Rosenbaum Lau jun. Paul Reichhardt Per Gundmann
Kontorchefen	<i>Børge Munch Petersen</i>
Generaldirektøren	<i>Henry Gleditch</i>
Hans Forlovede	<i>Betty Søderberg</i>
» Sekretær	<i>Inge-Lise Rune</i>
» Bogholderske	<i>Erica Voigt</i>
» Chauffør	<i>Egil Reimers</i>
En svensk Dame	<i>Gull-Maj Norin</i>
Hendes Kompagnon ...	<i>Gunnar Lauring</i>
En gammel Landmand .	<i>Knud Almar</i>
En Tjener	<i>Sigurd Langberg</i>

I gamle Dage fandtes der gæve Riddere, som med Mod og Mandshjerte kastede sig ud i tilfældige Bedrifter for at redde en Dames Ære, straffe de intrigante, leende tømme en Pokal Vin og derefter straalende af Livslyst ride videre — til næste Eventyr.

I vore Dage er det — tør man sige — meget sjældent at se unge Mennesker ride rundt med Fjer i Hatten. Men en Motorcykle og en Læderhjelm er heller ikke at foragte, og der findes stadig Kvinder, som det er værd at kæmpe for, ... der findes ogsaa intrigante Mennesker — for ikke at sige Skurke ... Vin kan man heldigvis ogsaa faa, og med Hensyn til Livslysten og Humøret er der endnu Folk, som kan lide at le.

En ung Mand drager paa en ældgammel Motorcykle fra sin

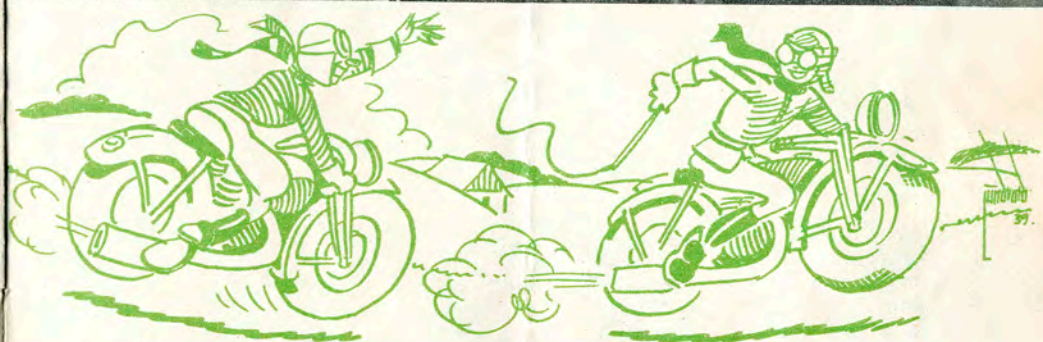
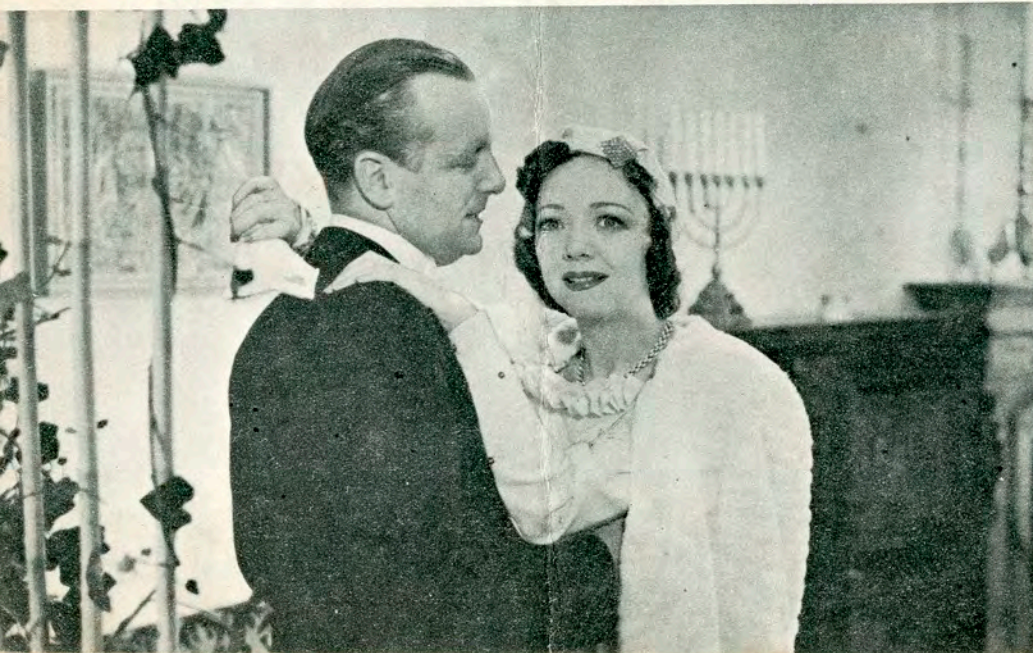
fædrene Gaard ind til »den store By«. Hans Fader giver ham en Masse gode Raad med paa Vejen, og der er det usædvanlige ved disse Raad, at de er stik modsat af, hvad andre Fædre siger til deres Børn. Saaledes »aandelig beriget« og med Anbefaling i Lommen til et stort Handels-Firma ankommer den unge Mand til København.

Han retter sig i et og alt efter sin Faders Raad, og snart er han ansat i et stort Firma, har charmeret Kontorets kønneste Pige, faaet de tre skrappeste Fyre mellem Personalet til Hjertevenner, og alt tegner let og lyst. Da sker der noget uventet. Generaldirektøren for Firmaet skal giftes, og hans Forlovede, en yndig, ung Kvinde, modtager et anonymt Brev, der truende forlanger, at hun

skal udlevere nogle Forretningshemmeligheder, som betyder en Formue for hendes tilkommende Mand. I modsat Fald vil han paa Bryllupsdagen faa tilsendt nogle Kærlighedsbreve, som hun engang har skrevet til en anden Mand — altsaa Pengeafpresning! Den eneste Veninde, hun tør betro sig til, er ansat paa hendes Forlovedes Kontor, og hende opsøger hun nu fuld af Fortvivlelse. Veninden er den kønneste Pige paa Kontoret, smart, modig og fuld af gode Idéer, hun tager hele Sagen i sin Haand og lover at skaffe de ulyksalige Kærlighedsbreve tilveje, idet hun kender nogle unge Fyre, som sikkert vil paatage sig det Job. Der findes heldigvis ogsaa ridderlige Mænd i vore Dage!

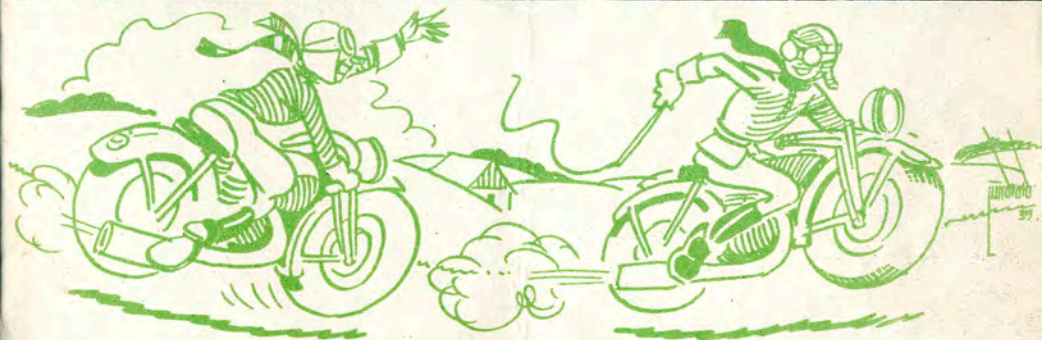
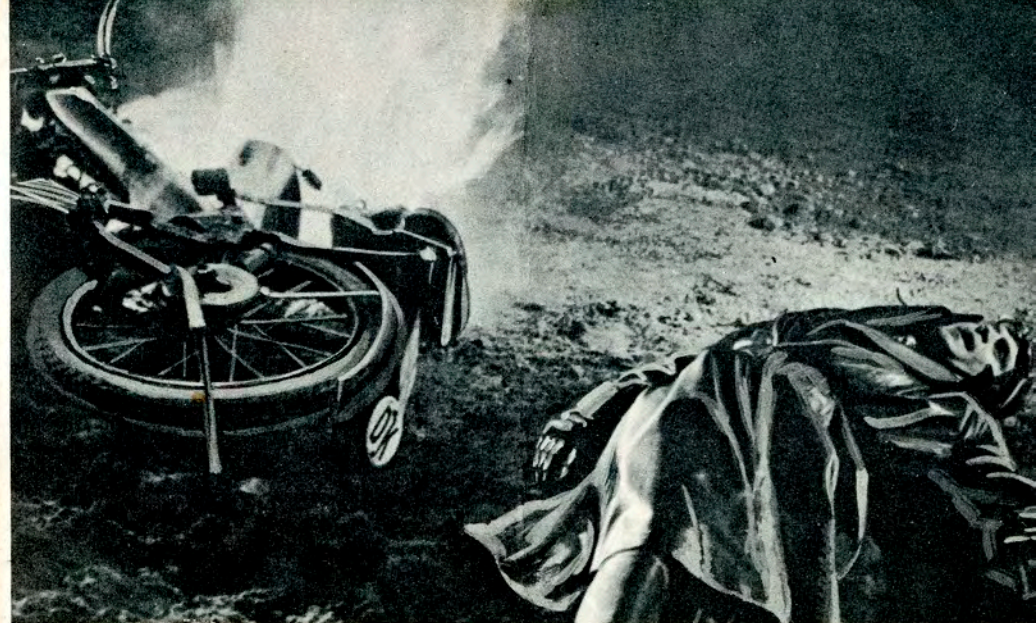
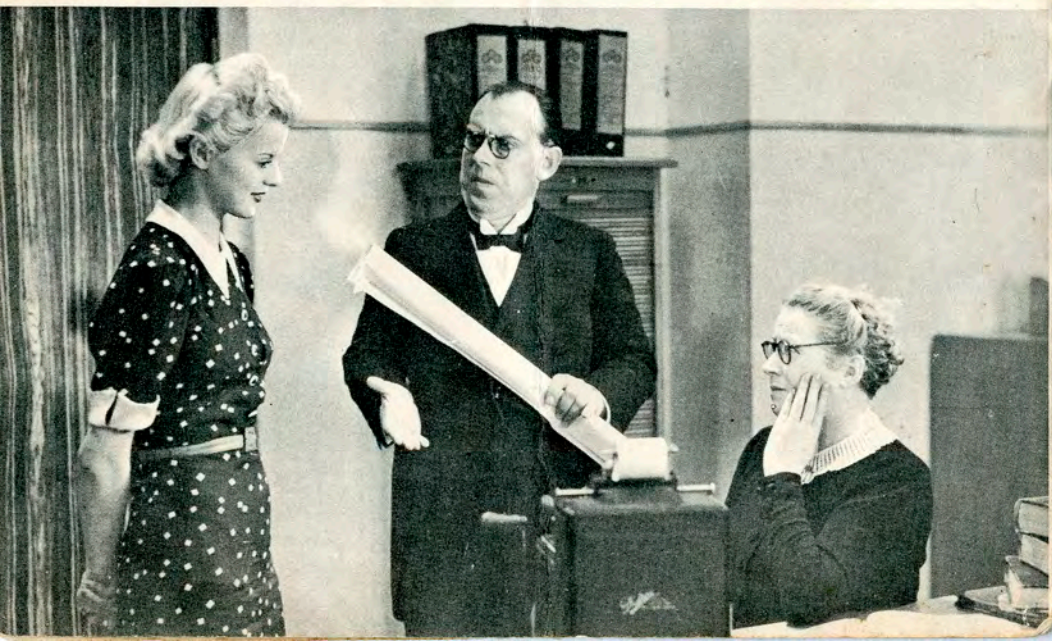
De fire unge Mænd kaster sig med Glæde og Spænding ud i Eventyret. De racer afsted paa deres »Staalheste« — hvilket lyder

mere romantisk end Motorcykler — medens de synger deres optimistiske Slagsang med Omkvædet »Prøv igen, prøv igen, bare prøv, lille Ven, saa vil tilsidst Lykken du fange!«... De tager alle besværlige Forhindringer med Humør og et drengagtigt Grin — dem er der ingen, der kan dupere! Det lykkes dem virkelig at faa fat i Brevene, som de maa hente helt oppe i Stockholm, og fulde af Overmod suser de mod København — for at overrække den skønne Dame Sejrens Bytte. Men saa let skulde det nu ikke gaa! Den Mand, for hvem Sagen havde saa stor økonomisk Betydning, vilde ikke give op uden Kamp. Og paa de natsorte svenske Landeveje begyndte nu et Kapløb paa Liv og Død. De fire Venner vilde ikke give op, selv om deres Modstander var en

»haardkogt« Fyr, der med Sindsro paakørte og væltede den ene Motorcykle efter den anden...

I København gik den unge Brud og vred sine Hænder af Fortvivlelse ved Tanken om, hvad Dagen vilde bringe. Vilde de unge Mænd klare Sagen? Da melder Husets Tjener, at der er en Herre, som absolut maa tale med hende. Han siger, han kommer fra Stockholm, og henrykt beder hun Tjeneren vise ham op i sine private Værelser. Det er sikkert den ene af Vennerne, som nu bringer hende Brevene! Forbløffet bliver hun staaende i Døren. Der staar en høj Herre midt i Værelset. Hun har aldrig set ham før. Det Øjeblik, hun har frygtet hele Dagen, kommer nu. Hvis hun ikke straks skaffer de Papirer, gaar han lige ned midt imellem Bryllups-

gæsterne og overrækker hendes Tilkommende de omtalte Kærlighedsbreve.

Fortvivlet bestemmer hun sig til at fortælle sin Forlovede det hele. Hun ved, at det vil ødelægge hans Tillid til hende, vil gøre et Skaar i deres Kærlighed, men der er jo ingen Udvej! Da braser fire snavsede Mænd ind i Huset... Nu er de vrede, og nu ordner de Paragrafferne paa deres Façon! Fremgangsmaaden er ikke særlig blid, men den er virksom!

Og saa endte det, som det skulde, og de fire »Riddere« gik ud for at fejre Afslutningen paa Eventyret. De gik ganske som deres Tip-tip-tip-tipoldefædre vilde have gjort, Arm i Arm, syngende af fuld Hals.

